

Μια Κυριακή του Μάρτη

Μια Κυριακή του Μάρτη
και μια Σαρακοστή*
εσύ 'σουν στο κατάρτι
κι εγώ στην κουπαστή**.

.....

Και δίπλα στο τιμόνι
όταν γυρίσαμε
το πρώτο χελιδόνι
καλωσορίσαμε.

Δε σου 'στειλα το μήλο
και σ' έχασα από φίλο
μα μ' ένα πορτοκάλι
θα σε κερδίσω πάλι.

Νίκος Γκάτσος

Γκάτσος, Ν. 2002⁵. «Μια Κυριακή
του Μάρτη», απόσπασμα στο
Όλα τα τραγούδια. Αθήνα: Πατάκης

- * **Σαρακοστή:** οι σαράντα μέρες νηστείας από την Καθαρή Δευτέρα ως την Κυριακή του Πάσχα.
- ** **κουπαστή:** το πάνω μέρος του τοίχου του πλοίου στο κατάστρωμα, εκεί που μπορεί κανείς να ακουμπήσει.

Κωνσταντίνος Παρθένης, *το Λιμάνι της Καλαμάτας*

Άνοιξη

σελ. 44-45

Η μετακόμιση

σελ. 46-47

Η Αγγελική

σελ. 48-49

Παίζουμε παντομίμα;

σελ. 52-53

Το κοτούφι

σελ. 54

Το ημετερολόγιο της Μαρίνας

σελ. 55

Γεια σου, κότσουφα

σελ. 50-51

Βόλτα στο βουνό

σελ. 56

Πασχαλινό

Η μετακόμιση

Την Κυριακή ένα μεγάλο φορτηγό σταμάτησε έξω από την πολυκατοικία που μένουν ο Άρης και η Μαρίνα.

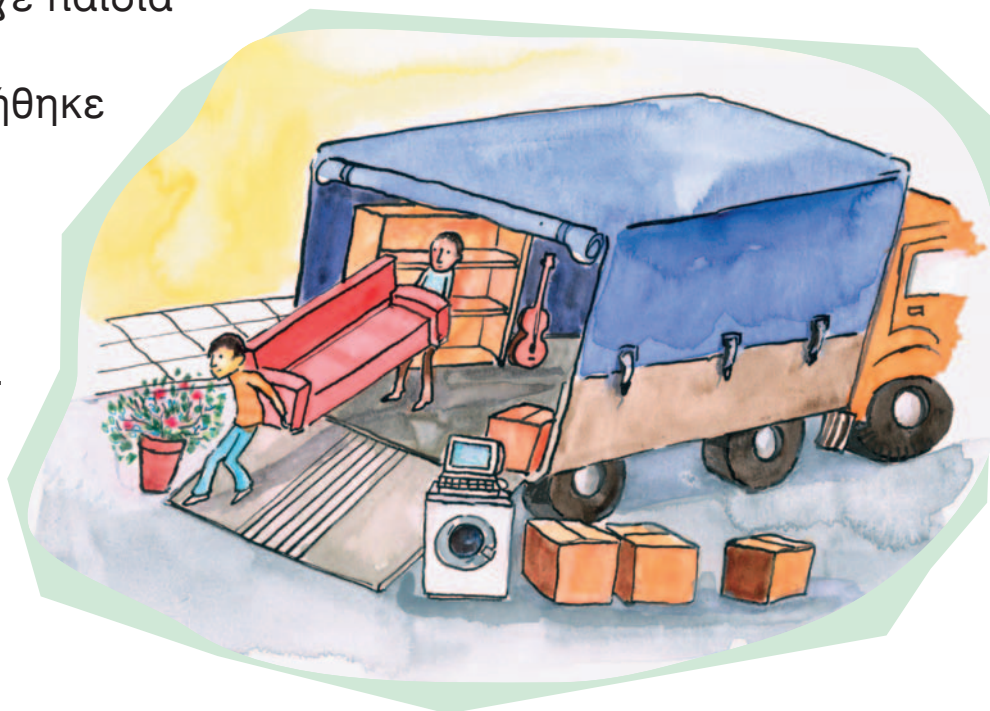
– Στον πρώτο όροφο να τα ανεβάσετε παρακαλώ, ακούστηκε μια γυναικεία φωνή.

Τρεις εργάτες ανεβοκατέβαιναν τη σκάλα κουβαλώντας πράγματα. Ένα ψυγείο, μία κουζίνα, μία τηλεόραση, δύο βιβλιοθήκες, έναν ηλεκτρονικό υπολογιστή, μία κιθάρα, ένα πλυντήριο, καρέκλες, ένα μεγάλο τραπέζι, γλάστρες, κούτες...

Ο Άρης και η Μαρίνα κοιτούσαν από το παράθυρο.

– Να έχουν άραγε παιδιά οι καινούριοι μας γείτονες; αναρωτήθηκε η Μαρίνα.

Τότε είδαν έναν εργάτη να ξεφορτώνει ένα κόκκινο παιδικό ποδήλατο.

Η μετακόμιση αρχίζει! Να η **κουβέρτα** μου, το **πίατο** μου, το **παιχνίδι** μου, η **ζώνη** μου.

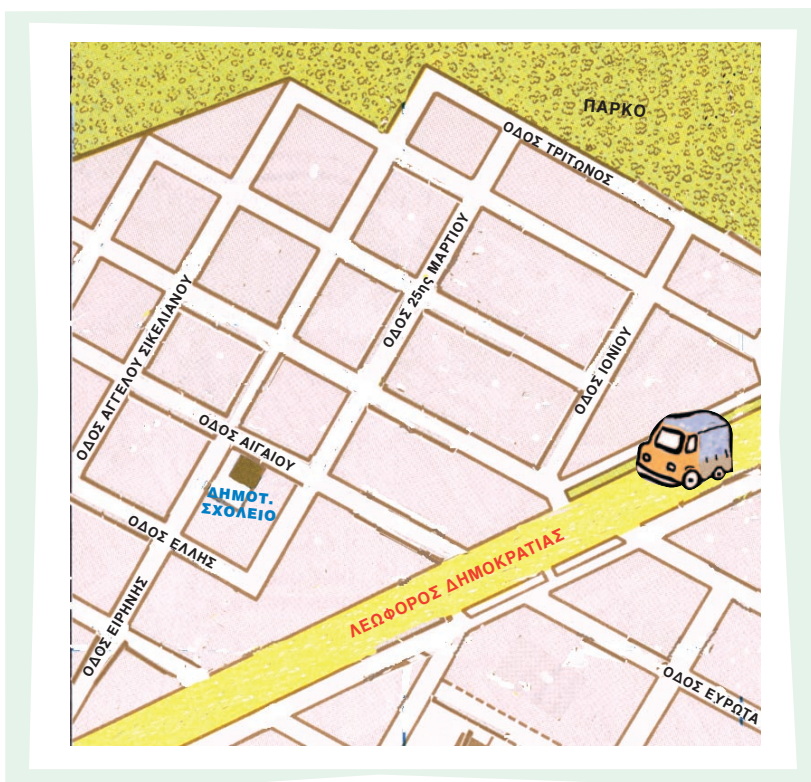
Να οι **κουβέρτες** μας, τα **πίατα** μας, τα **παιχνίδια** μας, οι **ζώνες** μας.

Ο οδηγός του φορτηγού έψαξε στο χάρτη για να βρει σε ποιο δρόμο να ξεφορτώσει τα πράγματα. Το σπίτι είναι στην οδό Έλλης 9.

Βρες στο χάρτη πού είναι η οδός Έλλης.

Το φορτηγό έρχεται από τη λεωφόρο Δημοκρατίας.
Σημείωσε τη διαδρομή που έκανε μέχρι να φτάσει στην οδό Έλλης.

Ο Άρης και η Μαρίνα μένουν στην οδό Έλλης 9.
Ο Ορφέας μένει στην οδό Άγγελου Σικελιανού 13.
Ο Σαμπέρ μένει στην οδό Ειρήνης 15.
Βρες στο χάρτη τους δρόμους που μένουν τα παιδιά.
Ύστερα γράψε κι εσύ τη διεύθυνσή σου.

Μένω _____

Η Αγγελική

Το επόμενο απόγευμα ο Άρης συνάντησε στη σκάλα της πολυκατοικίας ένα κορίτσι. Προσπαθούσε να ανεβάσει το ποδήλατό της. Ο Άρης τη βοήθησε.

– Εγώ θα κρατήσω την πίσω ρόδα. Εσύ κράτα το τιμόνι, της είπε. Πρόσεχε να μη χτυπήσει ο καθρέφτης στον τοίχο.

Τα παιδιά ανέβασαν το ποδήλατο στον πρώτο όροφο.

– Φτάσαμε, είπε το κορίτσι. Ευχαριστώ πολύ για τη βοήθειά σου.

– Με λένε Άρη. Εδώ είναι ο όροφος που μένω, είπε ο Άρης.

– Εμένα, με λένε Αγγελική. Είμαι η καινούρια γειτόνισσά σας.

– Μου αρέσει το ποδήλατό σου. Την Κυριακή θα πάω με τους φίλους μου βόλτα στο βουνό. Θα πάρουμε τα ποδήλατά μας. Θέλεις να έρθεις κι εσύ; ρώτησε ο Άρης.

Παίζουμε σχολείο; Εγώ θα είμαι ο **δάσκαλός σου**.

Κι εγώ ο **μαθητής σου**.

Εμείς θα είμαστε **οι δάσκαλοί σας**.

Κι εμείς **οι μαθητές σας**.

Ο Άρης τηλεφωνεί στην Ιωάννα. Τι συζητούν;
Συμπλήρωσε τις ερωτήσεις με τις λέξεις **ποιος, ποια, ποιο** και διάβασε.

– Καλημέρα. Μου δίνετε την Ιωάννα, παρακαλώ;

– _____ τη ζητά;

– Είμαι ο Άρης.

– Γεια σου, Άρη.

– Ιωάννα, ξέρεις _____ είναι η καινούρια
γειτόνισσά μου;

– _____ είναι;

– Είναι η Αγγελική.

– Η Αγγελική είναι το κορίτσι που ήρθε σήμερα
στο σχολείο;

– Ναι, αυτή είναι.

– Είναι συμμαθήτρια με το Σαμπέρ. Πάει στη
δευτέρα τάξη.

– Ξέρεις _____ είναι το αγαπημένο της
παιχνίδι;

– _____ είναι;

– Είναι το ποδήλατο.

Παίζουμε παντομίμα;

Είναι Παρασκευή απόγευμα. Όλη η παρέα είναι στο σπίτι του Άρη και της Μαρίνας. Αποφάσισαν να παίξουν παντομίμα. Ο Ορφέας λέει τους κανόνες του παιχνιδιού.

« Διαλέγουμε ένα θέμα. Μπορεί να είναι τα ζώα, τα επαγγέλματα ή οι ήρωες των παραμυθιών. Χωριζόμαστε σε ομάδες. Κάθε ομάδα διαλέγει μυστικά τι θα παρουσιάσει στην άλλη ομάδα. Η μία ομάδα παρουσιάζει το θέμα χωρίς λόγια, μόνο με κινήσεις. Για παράδειγμα, τα παιδιά μιμούνται τις κινήσεις των ζώων. Οι παίκτες της άλλης ομάδας προσπαθούν να μαντέψουν. Κερδίζουν, αν μαντέψουν σωστά. »

Παίζουμε παντομίμα; **Εγώ είμαι** αστροναύτης, **εσύ είσαι** διαστημόπλοιο, **αυτός είναι** φεγγάρι. **Εμείς είμαστε** αεροπόροι, **εσείς είστε** αεροπλάνα, **αυτοί είναι** πουλιά.

– Ας παίξουμε τα επαγγέλματα, πρότεινε ο Άρης.

Η ομάδα με τη Μαρίνα, τον Άρη και το Σαμπέρ παίζει πρώτη. Ο Άρης κάνει κύκλους. Ο Σαμπέρ κρατάει τον Άρη από την μπλούζα. Η Μαρίνα κάνει ότι πετάει.

Τα παιδιά της άλλης ομάδας συζητούν τις ιδέες τους.

– Μήπως είναι πουλιά; ρώτησε ο Ορφέας.

– Το βρήκα. Είναι αεροπόροι, είπε η Ιωάννα.

– Δεν είμαστε αεροπόροι, απάντησε η Μαρίνα.

– Είστε αστροναύτες; ρώτησε η Αγγελική.

– Κερδίσατε! Η απάντηση της Αγγελικής είναι η σωστή.

– Εσύ, Άρη, τι είσαι; ρώτησε ο Ορφέας.

– Εγώ είμαι το διαστημόπλοιο και ο Σαμπέρ είναι ο πιλότος μου.

Διαλέξτε ένα θέμα. Χωριστείτε σε ομάδες και παίξτε παντομίμα.

Εγώ στην παντομίμα θα κάνω **τον** αρχηγό **των** ζώων.

Και εμείς θα κάνουμε **τις** μαιμούδες **της** ζούγκλας.

Βόλτα στο βουνό

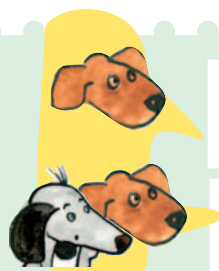
Είναι Κυριακή πρωί. Όλα τα παιδιά πηγαίνουν στο κοντινό βουνό. Μαζί τους είναι οι γονείς του Άρη, της Μαρίνας και της Αγγελικής.

Όλα τα δέντρα έχουν γεμίσει φύλλα. Τα λουλούδια μυρίζουν ωραία. Παντού έχουν φυτρώσει κατακόκκινες παπαρούνες, κίτρινες κι άσπρες μαργαρίτες. Τα πουλιά κελαηδούν και πετούν από κλαδί σε κλαδί. Ψάχνουν τροφή για τα μικρά τους.

Οι μέλισσες ζουζουνίζουν και μαζεύουν το χυμό των λουλουδιών για να τον κάνουν μέλι. Οι πολύχρωμες πεταλούδες μοιάζουν σαν να χορεύουν στον αέρα. Μικρά και μεγάλα μυρμήγκια σκάβουν τις φωλιές τους και μαζεύουν την τροφή τους.

Τα παιδιά αφήνουν τα ποδήλατά τους. Τρέχουν και παίζουν στο λιβάδι. Ο Μολύβιος σκάβει στο χώμα και κρύβει ένα κόκαλο. Η Μαρίνα κοιτάζει ψηλά και φωνάζει χαρούμενα:

– Ψηλά στον ουρανό βλέπω χελιδόνια!

Εγώ **κρύβω** ένα κόκαλο, εσύ, μυρμήγκι, **κρύβεις** ένα ψίχουλο, η μέλισσα **κρύβει** το μέλι.

Εμείς **κρύβουμε** κόκαλα, εσείς, μυρμήγκια, **κρύβετε** ψίχουλα, οι μέλισσες **κρύβουν** το μέλι.